

Örnek Peygamber (asm) sevgisi

Yaşar Bey: “Hazret-i Ömer Peygamber Efendimiz (asm) için, ‘Nefsim hariç en çok seni seviyorum’ demiş. Peygamber Efendimiz (asm) düzeltmiş, ‘Sen beni nefsinden az seviyorsan imanın zayıftır’ buyurmuş. Bu durumda bizler ne yapmalıyız?”

Bizler de Resûl-i Kibriyâ Efendimizi (asm) nefsimizden çok sevmeliyiz veya sevmeye çalışmalıyız. Bu ölçü zaten Hazret-i Ömer’in (ra) şahsında bütün ümmet için belirtilmiştir. Çünkü o, Allah’ın Resûlü (asm) ve Allah’ın aramızdaki sâdık elçisidir. Onu (asm) tanımalıyız, sevmeliyiz, öğrenmeliyiz, öğretmeliyiz, örnek almalıyız; onun (asm) davranışlarını, fiillerini ve sözlerini hayatımızda tek rehber bilmeli ve ona (asm) uymalıyız. Ona (asm) duâ etmeli, salâvat getirmeliyiz. Bilmeliyiz ki, Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifâdesiyle, ona (asm) salavât-ı şerîfe getirmek, ona (asm) gönderilen yüksek sofraya dâvete icâbet etmektir.¹ Mâlûm, dâvete icâbet eden sofradan faydalanır. Bizim için Allah’ın rızâsı ve Resûlullah’ın (asm) şefaati bundadır.

Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm bizim için yaşamış, bizim için cefâ ve ezâ görmüş, bizim için gülmüş, bizim için ağlamış, bize düşkün ve tutkun şekilde Allah’a duâ buyurmuş, bizim kurtulmamızı arzû etmiş. Onsuz (asm) bir an bile nefes almayı kendimize cinâyet saymalıyız, hıyânet saymalıyız, haram bilmeliyiz. Çünkü dînimiz onunladır (asm), îmânımız onunladır (asm), kulluğumuz onunladır (asm), huzurumuz ondadır (asm), saadetimiz ondadır (asm), neş’emiz ondadır (asm), mutluluğumuz ondadır (asm), bütün sıkıntılarımızın, bütün problemlerimizin çâresi ondadır (asm).

Cenâb-ı Hak buyurur ki: “Ey insanlar! Size kendi içinizden öyle bir Peygamber geldi ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona pek ağır gelir. O size çok düşkün, mü’minlere çok şefkatli ve çok merhametlidir.”²

Amelimiz zaten nakıs ve kusurlu... Öyleyse geriye bir sevgimiz kaldı! Onu da esirgemeyelim. Sevgimizle İnşallah, amelimizdeki boşluğu dolduralım.

Peygamber Efendimiz (asm), onu (asm) sevme derecemizi şöyle bildirir: “Sizden biriniz ben kendisine çocuğundan, babasından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça gerçek îmân etmiş olmaz.”³

Bir diğer hadiste Allah Resûlü (asm): “Kul beni ciddî olarak severse, Allah onun cesedini Cehennem’e haram kılar”4 buyurmuştur.

Onu (asm) sevmenin ne demek olduğunu ve neticesini de şu hadis-i şeriften öğreniyoruz:

“Sünnetimi ihyâ eden (yaşayan ve yaşatan) beni sevmiştir. Beni seven Cennette benimle berâberdir.”5

Onu (asm) sevmek konusunda duyarlı olmamız, İnşallah bizi onun (asm) sünnetini yaşamaya ve onun (asm) sevgisinin kalbimizde artmasına vesile olacaktır. Kendimizi zaman zaman sorgulayalım, ama ümitsizliğe düşmeyelim. Şu hadisi de kulağımızda, aklımızda ve kalbimizde küpe kalsın:

“Kendini alı koyanlardan başka benim ümmetimin bütün fertleri Cennete girer. Kim bana itaat ederse Cennete girer. Kim bana muhalefet ederse kendini Cennetten alı koymuş olur.”6

Dipnotlar:

- 1- Mesnevî-i Nûriye, s. 76
- 2- Tevbe Sûresi: 128
- 3- Câmiü’s-Sağîr, 4/1649
- 4- Câmiü’s-Sağîr, 4/1468
- 5- Câmiü’s-Sağîr, 4/1530
- 6- Câmi, 2/233